

KURÝR

(JARNÍ)

Roč. II

1979

SEÑOR

© Oda-Lino

Dar-----

Za nic neprodám
ticho a les
Peřinu bílou
A stopu laně
Ani rampouch
A potoční kovadlinu
Za nic neprodám
jasný třpyt
Oloupaný pomeranč
A vrzání kroků
Ani zmrzlou slinu
A pařivý dech

Jen to vše daruji
Daruji
jaru

Přání-----

Ta běl
by měla zůstat

Pod ní
je vše skryto
Až se vytrátí
zas budou stopy
Smetišťě

Tam kam se podíváš
bude LIDSKOST

Lišá!

A stromy s tou
dál ničí

...
Schová se sobě
do kapsy
trochu ješití
Co kdyby zapomněli
Lišá!

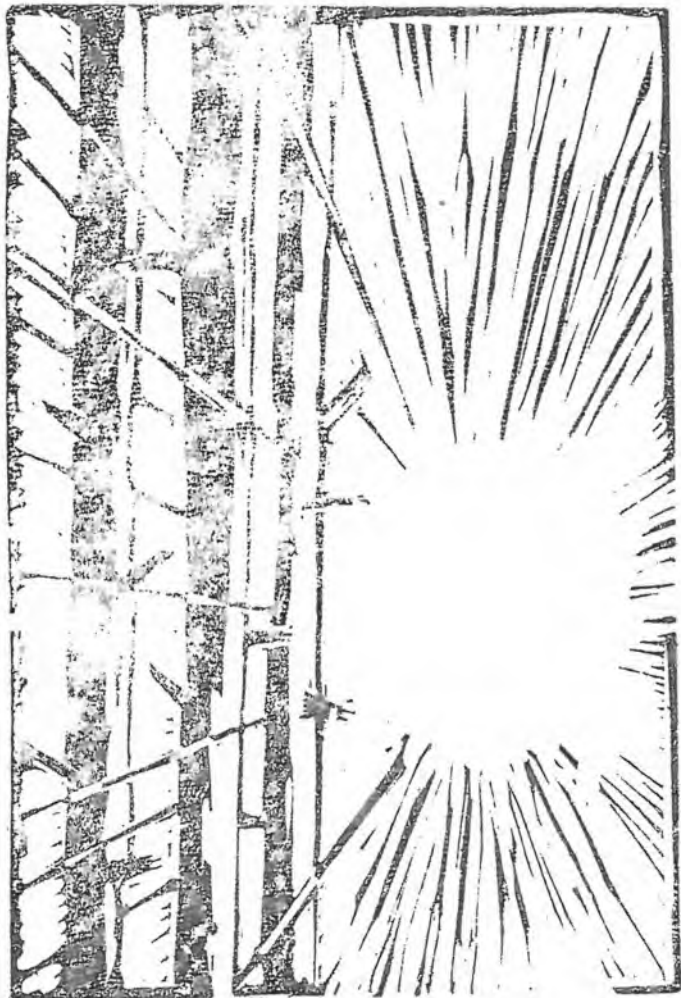
...
A k tomu
kousky pryskyřic

...
Kdo bude mít víc!

Ráno

Vítr kolébal
stromy do bdění
A byl úsvit
A byl konec černé noci
Počalo rozhraní
kdy střízlik z lektu
pípl první
A pak kos
nabral chladivost rána
do sobce
Černé koleje
rozbředly v písní

BLÁZNOVSTVÍ

Chtěl bych být
obecním bláznem
Ten aspoň neví
že blázen je
A o svém bláznovství
nikdy nepřemýšlel
A je šťasten

Jsem jen tulák
v prostorech
Jsem blázen
Blázen bláznů
který to o sobě ví
A ...

Věčným písním

Ať jsou struny
v jakékoli tónině
naladěny
Nezkostnatí píseň
A nesmete jí žádný mor

Ať jsou struny
v jakékoli hodině
naladěny
Nezemře píseň
rozená z modravých hor

27.8 1978

věnováno

osadě VÁTRA

Jarní obloha zářila tisíce hvězd, galaxií a planet. V námořním potoku se ozývalo šabí naučování, které majetkem uticalo. Kroky propracovaly blízkost člověka. Z lesa vystoupil ošlepec, šhodil usla a natáhl se na koberec trávy.

Každý rok, každé jaro, už o nepočítatelně dávna ho nová síla vytrhla zle, na toto místo.

Harryho oči projížděly souhvězdí Ryby. Právě ono se mu jako pokročilé událo ve všech na něm to nejkrásnější. Nevěděl, že již staří čírané od předávan souhvězdí proklínají, přinášelo jim neštěstí. Ale jeho oči bylo sympatické a přitahovala ho jediná jasná hvězda v tomto souhvězdí - Alphard - Osamělá.

V noci nenašel oči, jakoby ho Osamělá lákala k sobě, nutila ho překlonit polosedu těch sto-třicet světelných let.

I tento večer, jako obvykle, Harryho oči hledaly náš rudé hvězdy. Najednou vytryskl z Osamělé malý rudý poprsek, oltelil se od hvězdy, prostorem proletěl návratnou rychlostí a vžil se do Harryho oči.

A Harry, neviděl již hvězdu ale rudý mužský prostor, vlnící se pod nápojem větru na Alphardu. Břehán tohoto moře vévodily černé skály a kdýž se na ně pozorněji nedíval, rozmáhal, že jsou posety dvojicemi lidských očí, které plakaly. Plakaly a slzy nebyly slzení čirými ale slzení rudé lidské krve, jenž stékaly do rudého vlnicím se moře. Nad obzorem vláda okrová obloha.

Harry v první chvíli pocítil ohřevné chvění, které se povolno vytrácelo a na jeho konci vnikl do něj, do jeho nitra, hlas, hlas Osamělé.

"Vítám, vítám tvé oči. Jsi zde, ve mně. Ve mně Osamělé. Vítám oči, které me milují. Máš se se jít na me dívat do sytosti. Zde mají své místo!"

Po těchto slovech, které jak tajemnou se
otvřely, tak nejdříve utichly, se tělo
Harryho rozsypalo v černý písek a více
jeť osvítlo do svého příboje. Městaly jen
jeho modré oči, které popoňly k černé skále
a přirostly k ní.

Otrový obzor se vpljel do očí a podivíli
se objevila prvá krvavá slza a vstoupila do
srdého vlnobití moře Alghardu.

Sluneční zpověď

S prvním cinknutím
bodavého paprsku
ptáky přinutím
k tichému pípnutí
Pohladím mokrotu
oparem splynutí
zahalím nahotu
Až budu výš
pak vypiji
i tuto poslední číš
A vás
Vás potem zaliji.

Sny se nekradou

Sny
se nedají krást
To je dobře
Nikdo si je
nemusí zamykat
Do scjřů
Do bank
(Akorát si je někdy někde
nesmíme říkat nahlas)
Představte si
že by vám
někdo
někde
někdy
něco
takovýho ukrad
(představte si
že by vám ukrad
volnost)

Je tu ...-----

Je tu
ta teplá zeleň
hodřinů
Je tu
Noč nevšední

Je tu
ta prudká huň
vod
Je tu
Noč zprůrační

Je tu
ten déšť co nevedí
A kapky bubnají
do dlaní
blues o ráji

Všech-----

Kvetou ...
A sancty notýlá
sálají
Sálají mateřství
Sluneční roždění
pro všechny
Můžeš ho mít
kolik unescš
Jen zvedni tvář
Bez strachu
Zbude i pro jiné

Dávat či nedávat (fojeton)

Abychom byli upřímní, je fůra trapsavců, kteří svoje výtvořeny nepodbízejí, nrozmmožují, nedávají číst a raději v hloubi duše jsou s něma v šuplicích, zásuvkách, krabicích, nebo taky ve sruhu za trámem.

Některí se zase snaží obeznámit, seznámit, vetřát neb jen naznačit své myšlení, myšlenky, svou fantasi, nápady či to co přinese zlomek tužky venku, ve vlaku, na nádražích, v začouzené hospůdce i doma a pod., k spokojenosti nebo také nespokojenosti ostatních trampů. A tak vznikají různé sbírky a sbírečky, sešity a sešitky, oběžníky i občasníky i jinak podávaná sousta duši i očím pod různými názvy.

Jedni po nocích (nebo v pracovní dobu) rozklepávají svou tvůrčí iniciativu do klapků psacích strojů. Jiní využívají známosti a známých, taky jiných zdrojů polooficiálních.

Když to srneme tak papír, kopírák, blány, sponky, obálky, známky, lina atd. něco stojí - a tak než si sbírku, sbírečku, sešit, sešitek, občasník i jiné otovře kamarád (KA) je vynaložena dosti velká námaha jednak tvůrčí, jednak na kapdu tvořitele. A najednou po nějakém čase tvořitel zjišťuje, že mu splaskává portmonka.

Ale jelikož je dobrý kamarád (ka) tak i nadále chce dělat něco pro druhé, tak do svého tvořitelství - otcovství poznovu něco vrazí a jen tak si v duchu říká, když už se kamarád (ka) ozve, že se jí líbila či nelíbila sbírka, sbírečka, sešit, sešitek či občasník a jiná tvoření, mohl by, mohla by. mohli by aspoň nějakou známku šoupnout do již zmíněného dopisu. Tím tvořitel je zavázán a tvořitel - trapsavec je vlastně popíchnut poslat další svá tvoření.

TRAPSAVEC

Soutěž! Souťěž! Soutěž! Soutěž ! Soutěž!!Soutěž!!

DŘEVĚNÝ TOTÉM 79 - poezie

DŘEVĚNÁ HUBA 79 - próza

Téma je jednotné pro oba druhy trapsavectví:

TRAMP A DÍTĚ (DĚTI)

Uzávěrka všech prací je ~~XX~~ 1. ZÁŘÍ 1979

Práce posílejte na adresu Senora.

Vyhlašuje osada ESTACADO

S O U T Ě Ž

S O U T Ě Ž

S O U T Ě Ž

Ahoj

Ahoj

Tím slovem

zahřeješ dlaň

Zdlaň dlaň

Až k srdci

A nevadí

když si ho řeknete

i na konci

Ahoj

